

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **J. K.**, zast. JUDr. Tomášem Mikulíkem Hamele, Ph.D., advokátem se sídlem Josefa Václava Sládka 35, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2021, č. j. MSK 116647/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 10. 2023, č. j. 20 A 11/2021-56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Magistrát města Karviné (dále jen „magistrát“) rozhodnutím ze dne 19. 8. 2021, č. j. SMK/107472/2021, shledal žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) v souvislosti s porušením § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“). Tohoto přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 12. 7. 2021 v 8:45 hodin v Karviné na ulici U Farmy jako řidič nerespektoval dopravní značku „*Zákaz vjezdu všech vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 3,5 t*“ s dodatkovou tabulkou „*Mimo vozidel na povolení MMK a vozidel TSK a IZS*“. Za tento přestupek mu magistrát uložil pokutu ve výši 2 500 Kč a povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví změnil rozhodnutí magistrátu tím způsobem, že pokutu snížil na 2 000 Kč a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví. Žalobní námitky se týkaly pouze nezákonnosti dopravní značky (dále též „opatření obecné povahy“) zakazující vjezd vozidel s okamžitou hmotností nad 3,5 tuny. Krajský soud proto přerušil řízení a vyčkal do pravomocného skončení řízení o žalobcově návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Daný návrh krajský soud zamítl rozsudkem ze dne 11. 5. 2023, č. j. 76 A 1/2022-79, jelikož byl vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu (dále

těž „NSS“), který v rozsudku ze dne 30. 3. 2023, č. j. 10 As 263/2022-32, dospěl k závěru, že žalobce nemohl namítat nepřiměřenost dopravní značky před soudem, neboť ji neuplatnil v průběhu jejího přijímání. Krajský soud proto v projednávané věci vycházel z toho, že dopravní značka zakazující vjezd vozidel s okamžitou hmotností nad 3,5 tuny byla v den spáchání přestupku závazná. Žalobce kromě nezákonnosti opatření obecné povahy neuplatnil jiné konkrétní žalobní námitky. Krajský soud proto neshledal žalobu důvodnou.

II. Obsah kasační stížnosti žalobce a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodu, který lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Krajský soud žalobu zamítl pouze z důvodu, že stěžovatel námitku nepřiměřenosti opatření obecné povahy neuplatnil v řízení, ve kterém bylo pořízeno. Stěžovatel nebyl zaměstnancem společnosti SATPET Production s. r. o., které v den spáchání přestupku vezl náklad. Stěžovatel nejedí pouze pro tuto společnost, ale kamionovou dopravu provádí po celém území ČR. Objektivně se proto nemohl aktivně zúčastnit průběhu přijímání daného opatření obecné povahy. Nelze proto tvrdit, že je jeho chybou, že opomněl podat proti opatření obecné povahy připomínku. Krajský soud tak napadeným rozsudkem závázal stěžovatele ke splnění nemožné podmínky. NSS se v rozsudku č. j. 10 As 263/2022-32, na který krajský soud odkazuje, tímto argumentem nezabýval.

[5] Závěr krajského soudu, že opatření obecné povahy bylo pro stěžovatele závazné, není správný, jelikož o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu č. j. 76 A 1/2022-79, kterým zamítl jeho návrh na zrušení opatření obecné povahy, NSS doposud nerozhodl.

[6] Stěžovatel dále uvedl, že toto opatření obecné povahy slouží k šikanování podnikatelských subjektů. Město Karviná se totiž rozhodlo ukončit podnikání v daném areálu. Aby nemělo povinnost nahradit dotčeným subjektům případnou škodu, provedlo v roce 2018 změnu v územním plánu, kterou změnilo plochu areálu z plochy polyfunkční na plochu určenou pro individuální bydlení. Tím však nezabránilo podnikání v areálu, proto v roce 2019 vydalo sporné opatření obecné povahy, kterým zásadním způsobem omezilo dostupnost nezbytné dopravní obslužnosti objektů v areálu. Jelikož město nemohlo pokutovat podnikatele za nezbytnou dopravní obsluhu, začalo pokutovat jednotlivé řidiče, kteří ji zajišťují. Návrh na zrušení územního plánu města Karviná je v současné době projednáván u krajského soudu v řízení vedeném pod sp. zn. 25 A 18/2023 a ve věci nebylo prozatím rozhodnuto. Účastníky řízení jsou majitelé areálu a podnikatelské subjekty podnikající v areálu. Napadený rozsudek je proto předčasný.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí bez podrobnějšího odůvodnění.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

pokračování

[9] Následně se zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, jinak by ji odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s. a čl. II zákona č. 77/2021 Sb.). Nejvyšší správní soud nepřijatelnost podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vyložil neurčitý právní pojem *přesah vlastních zájmů stěžovatele*. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto usnesení může jednat v typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[10] Nejvyšší správní soud neshledal, že by byl naplněn některý ze čtyř výše uvedených důvodů, které zakládají přijatelnost kasační stížnosti. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[11] Dle stěžovatele je irelevantní tvrzení, že dopravní značka byla umístěna v souladu se zákonem, když v době vydání napadeného rozsudku nebylo rozhodnuto o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu č. j. 76 A 1/2022-79. Krajský soud přerušil řízení o stěžovatelově žalobě usnesením ze dne 31. 3. 2022, č. j. 20 A 11/2021-41, jelikož dospěl k závěru, že rozhodnutí v projednávané věci závisí na otázce, kterou není v tomto řízení oprávněn řešit, tedy na otázce zákonnosti dopravní značky. Řízení o dané otázce bylo pravomocně skončeno právě rozsudkem krajského soudu č. j. 76 A 1/2022-79. Jelikož bylo pravomocně rozhodnuto o otázce, kterou si krajský soud nemohl posoudit sám, mohl pokračovat v řízení a rozhodnout o stěžovatelově žalobě. Oproti stavu v době, kdy stěžovatel nynější kasační stížnost v prosinci 2023 podal, je třeba doplnit, že o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu č. j. 76 A 1/2022-79 mezitím NSS rozhodl usnesením ze dne 15. 1. 2024, č. j. 10 As 203/2023-43, kterým kasační stížnost stěžovatele odmítl jako nepřijatelnou dle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.

[12] Stěžovatel dále namítá, že se NSS v rozsudku č. j. 10 As 263/2022-32, ze kterého vycházel krajský soud v rozsudku č. j. 76 A 1/2022-79, nezabýval námitkou, že stěžovatel nemohl objektivně uplatnit připomínku proti opatření obecné povahy. Desátý senát v bodě 16 výše uvedeného rozsudku konstatoval, že stěžovatel „*skutečně nemůže sledovat umístování všech dopravních značek na všech silnicích, kde jako profesionální řidič jezdí. Nelze však připustit takový (absurdní) výklad zákona, podle něhož by jakýkoli řidič při každém porušení dopravní značky mohl společně s žalobou proti rozhodnutí o přestupku vždy podat též návrh na přezkum dopravní značky a testovat ji principem proporcionality.*“ Desátý senát se tak k této námitce vyjádřil, přičemž dospěl k závěru, že pokud stěžovatel argument o nepřiměřenosti opatření obecné povahy (zde dopravní značky) neuplatnil v průběhu jeho přijímání, nemůže nepřiměřenost úspěšně namítat v následném incidenčním soudním sporu o zrušení dopravní značky (§ 101a odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[13] Stěžovatel namítá, že nemohl proti dopravní značce podat připomínku již v řízení o jejím vydání. Dle ustálené judikatury platí, že povinnost respektovat dopravní značení tíží účastníka silničního provozu bez ohledu na hypotetickou možnost nezákonnosti umístění takové dopravní značky v daném místě (srov. usnesení NSS ze dne 14. 12. 2022, č. j. 4 As 19/2022-41, bod 15). Dopravnímu značení, které má povahu opatření obecné

povahy, svědčí v řízení o přestupku a v navazujícím řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku – tak jako jiným aktům veřejné moci – presumpce správnosti. Soudní ochrany proti němu je možné se domáhat *vylučně* v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a s. ř. s. (viz např. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009-83; rozsudek ze dne 21. 8. 2014, č. j. 4 As 95/2014-40, nebo rozsudek ze dne 31. 7. 2018, č. j. 3 As 81/2017-33, bod 14). V případě, že by byl takový návrh na zrušení opatření obecné povahy úspěšný a ke zrušení daného opatření obecné povahy by došlo s účinky *ex tunc*, tedy tak, aby se zrušení vztahovalo již ke dni spáchání přestupku, promítlo by se to i do řízení o přestupku, respektive řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 As 293/2017-26).

[14] V projednávané věci však bylo řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy pravomocně skončeno, přičemž v nynějším řízení již nelze zákonnost opatření obecné povahy přezkoumávat. K tomu totiž dle výše uvedené judikatury slouží výlučně řízení o návrhu na jeho zrušení. V nynějším řízení není ani možné přezkoumat závěry desátého senátu ohledně podmínek, které musí navrhovatel splnit, aby byl v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy úspěšný.

[15] Na závěr stěžovatel namítá, že napadený rozsudek byl vydán předčasně, jelikož doposud nebylo skončeno řízení o návrhu na zrušení územního plánu města Karviná. Územní plán města Karviná však nebyl důvodem, proč byl stěžovatel shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona. Krajský soud proto nebyl povinen vyčkat na výsledek tohoto řízení.

[16] Uplatněné námitky proto neopodstatňují závěr o přijatelnosti kasační stížnosti. Kasační stížnost svým významem vlastní zájmy stěžovatele podstatně nepřesahuje.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřijatelnou odmítl podle § 104a s. ř. s.

[18] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. února 2024

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu